ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 8ης Μαρτίου 2001 *

Στην υπόθεση C-97/00,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον M. Nolin, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γαλλικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενης από την K. Rispal-Bellanger και τον S. Pailler, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήσαν αναγκαίες προκειμένου να συμμορφωθεί προς όλες τις διατάξεις της οδηγίας 97/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 1997, περί τροποποιήσεως των οδηγιών 92/50/ΕΟΚ, 93/36/ΕΟΚ και 93/37/ΕΟΚ περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών, συμβάσεων δημοσίων προμηθειών και συμβάσεων δημοσίων έργων, αντιστοίχως (ΕΕ

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

L 328, σ. 1), ή παραλείποντας να θεσπίσει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς αυτήν, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. La Pergola, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward και S. von Bahr (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J. Mischo,
γραμματέας: R. Grass,

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 14ης Δεκεμβρίου 2000,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 13 Μαρτίου 2000, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 226

ΕΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήσαν αναγκαίες προκειμένου να συμμορφωθεί προς όλες τις διατάξεις της οδηγίας 97/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 1997, περί τροποποιήσεως των οδηγιών 92/50/ΕΟΚ, 93/36/ΕΟΚ και 93/37/ΕΟΚ περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών, συμβάσεων δημοσίων προμηθειών και συμβάσεων δημοσίων έργων, αντιστοίχως (ΕΕ L 328, σ. 1, στο εξής: οδηγία), ή παραλείποντας να θεσπίσει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς αυτήν, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

Το άρθρο 4, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας προβλέπει ότι τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν προς την ανωτέρω οδηγία το αργότερο στις 13 Οκτωβρίου 1998 και ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Δεδομένου ότι δεν έλαβε από τη Γαλλική Κυβέρνηση καμία κοινοποίηση σχετικά με τα μέτρα μεταφοράς της οδηγίας και δεδομένου ότι δεν διέθετε κανένα ενημερωτικό στοιχείο που να της παρέχει τη δυνατότητα να συμπεράνει ότι η Γαλλική Δημοκρατία θέσπισε τις αναγκαίες προς τούτο διατάξεις, η Επιτροπή όχλησε, με επιστολή της 18ης Δεκεμβρίου 1998, αυτό το κράτος μέλος προκειμένου να της υποβάλει, εντός δύο μηνών, τις παρατηρήσεις της επί του ζητήματος αυτού.

Οι γαλλικές αρχές δεν απάντησαν στην όχληση αυτή. Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή απηύθυνε, με επιστολή της 3ης Σεπτεμβρίου 1999, αιτιολογημένη γνώμη στη Γαλλική Δημοκρατία και την κάλεσε να συμμορφωθεί προς αυτήν εντός δύο μηνών από της κοινοποιήσεώς της.

5 Με επιστολή της 6ης Ιανουαρίου 2000, οι γαλλικές αρχές ενημέρωσαν την Επιτροπή ότι είχε κινηθεί η διαδικασία για την έκδοση διατάγματος προκειμένου η οδηγία να μεταφερθεί στη γαλλική έννομη τάξη και ότι το κείμενο αυτό επρόκειτο να υποβληθεί προσεχώς στο Conseil d'État (Γαλλία). Οι αρχές αυτές τόνισαν επίσης ότι η οδηγία είχε ήδη εν μέρει μεταφερθεί στο γαλλικό δίκαιο με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Βιομηχανίας της 22ας Απριλίου 1998 που καθόριζε τα κατώτατα όρια άνω των οποίων οι διακηρύξεις για τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων πρέπει να δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

6 Δεδομένου ότι δεν έλαβε κανένα στοιχείο σχετικά με το αν υιοθετήθηκε το προαναφερθέν σχέδιο διατάγματος, η Επιτροπή άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

7 Με το υπόμνημά της αντικρούσεως, η Γαλλική Κυβέρνηση συνομολογεί την ύπαρξη της προβαλλομένης παραβάσεως. Εντούτοις, καλεί το Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι επίκειται η ολοκλήρωση της διαδικασίας για τη μεταφορά της οδηγίας στη γαλλική έννομη τάξη.

8 Συναφώς, η Γαλλική Κυβέρνηση υπενθυμίζει, πρώτον, ότι η οδηγία έχει ήδη μεταφερθεί με την αναφερθείσα στη σκέψη 5 της παρούσας αποφάσεως υπουργική απόφαση της 22ας Απριλίου 1998. Δεύτερον, υποστηρίζει ότι ένα σχέδιο διατάγματος τελεί επί του παρόντος υπό διυπουργικό έλεγχο και ότι πρόκειται να υποβληθεί πολύ προσεχώς στο Conseil d'État.

9 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 10, πρώτο εδάφιο, ΕΚ, τα κράτη μέλη λαμβάνουν κάθε γενικό ή ειδικό μέτρο κατάλληλο να εξασφαλίσει την εκπλήρωση

των υποχρεώσεων που απορρέουν από την εν λόγω Συνθήκη ή από πράξεις των οργάνων της Κοινότητας. Μεταξύ των πράξεων αυτών περιλαμβάνονται οι οδηγίες, οι οποίες, σύμφωνα με το άρθρο 249, τρίτο εδάφιο, ΕΚ, δεσμεύουν κάθε κράτος μέλος στο οποίο απευθύνονται ως προς το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα. Η υποχρέωση αυτή σημαίνει ότι κάθε ένα από τα κράτη προς τα οποία απευθύνεται μια οδηγία οφείλει να λάβει, στο πλαίσιο της εσωτερικής έννομης τάξεώς του, όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσει την πλήρη εφαρμογή της οδηγίας σύμφωνα με τον επιδιωκόμενο στόχο της (βλ. απόφαση της 17ης Ιουνίου 1999, C-336/97, Επιτροπή κατά Ιταλίας, Συλλογή 1999, σ. I-3771, σκέψη 19).

10 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι δεν υπήρξε πλήρης μεταφορά της οδηγίας εντός της τασσομένης από αυτήν προθεσμίας, η προσφυγή της Επιτροπής πρέπει να κριθεί βάσιμη.

11 Συνεπώς, πρέπει να αναγνωριστεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήσαν αναγκαίες προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

Επί των δικαστικών εξόδων

12 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η Επιτροπή διατύπωσε σχετικό αίτημα και η Γαλλική Δημοκρατία ηττήθηκε, επιβάλλεται να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήσαν αναγκαίες προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 97/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 1997, περί τροποποιήσεως των οδηγιών 92/50/ΕΟΚ, 93/36/ΕΟΚ και 93/37/ΕΟΚ περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών, συμβάσεων δημοσίων προμηθειών και συμβάσεων δημοσίων έργων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.**

2) **Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.**

La Pergola Edward von Bahr

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 8 Μαρτίου 2001.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του τετάρτου τμήματος

A. La Pergola